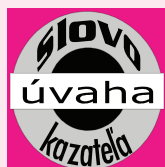

Ohnisko

mesačník Evanjelické cirkvi metodistické
november 2010 - roč. XIX (XX)

... a neprestáva rodiť ovocie

Požehnaný je muž, ktorý dôveruje v Pána, Pán bude jeho nádejou. Je ako strom, zasadený pri vode, čo si vystiera k potoku korene, nebojí sa, keď prichádza horúčosť, listie mu ostáva zelené. V suchom roku nemá starosti a neprestáva rodiť ovocie.

Jeremiáš 17,7-8

V októbri sa odštartoval posledný blok štyridsať dňových modlitieb, témou ktorého bolo päť praktík zborov, ktoré prinášajú ovocie a rastú. Rast a ovocie sú znakom zdravého rozvoja – tak u rastlín, ako aj u ľudí či, spoločenstiev. Zdravie a rast našich zborov je našou túžbou. Vyznávame to, modlíme sa za to, spievame o tom ... Otázka však znie veľmi prozaicky: Čo si ochotný/á urobiť ty osobne pre rast a rozvoj svojho zboru?

Päť oblastí, ktoré sa vedome rozvíjajú v zdravých zboroch je pohostinnosť, uctievanie, duchovný rast, misia a štedrosť. Nejde však o jednoduché rutinné opakovanie už dobre známych činností. Zdravé a živé zbory vedome hľadajú tie najefektívnejšie metódy, najfrekvencovanejšie miesta, najopustenejších ľudí, najvhodnejšie slová pri preukazovaní Kristovej lásky, Kristovho záujmu, jeho nádeje a pravdy. Je pravdou, že Boh sa nemení. Nemení sa ani Božie slovo. Svet okolo nás však áno. A naše poslanie – byť svedkami živého Boha v tomto svete – si od nás vyžaduje meniť naše postoje, upraviť naše spôsoby, urobiť všetko, aby naše okolie v nás videlo živého a relevantného Boha. Presne to vyjadrujú intenzívne prívlastky spomínaných piatich oblastí – radikálna pohostinnosť, vášnivé uctievanie, vedomý rast viery, misia ochotná riskovať a výnimočná štedrosť.

Právom sa pýtate: Ako na to? Slová Pána Ježiša Krista iste nemusím ani pripomínať: Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť. (Ján 15,5) Dobrá a veľmi názornú radu dáva aj prorok Jeremiáš. V 17. kapitole tejto knihy nachádzame opis chybné a správnej dôvery. Ty osobne, ale aj tvoj zbor, dnes máte na výber. Buď sa budete spoliehať na marketingové, finančné a organizačné stratégie, ktoré by snáď zabezpečili (aspoň na papieri) váš rast a efektívnosť služby. Tak isto sa môžete spoliehať na svojho kazateľa, staršovstvo a pár nadšencov, ktorí ťahajú väčšinu služieb vo vašom zbore – veď oni to zvládnu a robia to už dlho. Áno, máte túto možnosť. Ale Božie slovo hovorí, že ten, kto dúfa v človeka a telo robí svojou oporou, je prekliaty (Jer 17,5). Jeremiáš nehovorí, že si vybral nešťastne, že jeho priority nie sú celkom správne zvolené. Je prekliaty!

Na druhej strane však máme aj druhú možnosť dúfať v Hospodina, v neho zložiť svoju nádej a očakávať na jeho vedenie. Človek, ktorý si počína týmto spôsobom, je ako strom, zasadený pri vode, vystiera k potoku korene. Má neustály kontakt s vodou a svojimi koreňmi čerpá výživu z hĺbky. Tvoj neustály živý kontakt s Bohom je tvoja zodpovednosť a zároveň aj predpoklad tvojho rastu, ovocia a služby. Ak zostaneš v Ježišovi (denne a prakticky), nemusíš sa báť ani v skúškach (keď prichádza horúčosť, či v suchom roku) – On ti zaslúbil svoju prítomnosť.

Prežíva tvoj zbor obdobie žatvy? Vystierajte svoje korene ešte

hlbšie, nachádzajte ďalšie spôsoby, ako osloviť ľudí pre Krista a poslúžiť núdznemu. Prežíva tvoj zbor obdobie sucha a nedostatok ovocia? Uprite svoj zrak na Hospodina, očakávajte na jeho vedenie a odpovede, a vykročte zo svojho pohodlného kruhu. Nečakaj na výzvu a pozvanie svojho kazateľa! Sprav to hneď dnes! Chcem ti ponúknuť niekoľko praktických nápadov, ktoré síce prinášajú určité riziko, vyžadujú si niekoľko krokov smerom von z tvojej komfortnej zóny, nárokuje si na tvoj čas a energiu. Na druhej strane však prinášajú naplnenie potrieb ľudí v mene Ježiša Krista, naplnenie Božej vôle, ktorým je spasenie všetkých. Si ochotný/á zrealizovať niektoré z nich hneď dnes?

- ❖ Pozvi k sebe niekoľkých veriacich i svojich kolegov na oslavu.
- ❖ Zbieraj so svojou rodinou či kolegami potraviny pre potravinovú banku.
- ❖ Zorganizujte výlet pre zborové rodiny a pozvite naň aj niekoľko neveriacich rodín.
- ❖ Choď na modlitebnú prechádzku vo svojej štvrti.
- ❖ Ponúkní pomoc s nákupmi staršej osobe vo svojom paneláku.
- ❖ Zapoj sa do varenia a výdaju polievok ľuďom bez domova.
- ❖ Pozvi k sebe niekoľkých a študujte spolu Písmo, modlite sa za seba i druhých.
- ❖ Kontaktuj svojho kazateľa ešte dnes a porozprávajte sa o možnostiach využitia tvojich darov na nedeľných zhromaždeniach.

Požehnaný človek, ktorý dôveruje v Pána ... a neprestajne rodí ovocie!

Gabriella Kopas

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 6 - Prípravy na evanjelizáciu miestneho zboru, 1. časť

V prvej kapitole som opisoval jednu zo svojich prvých misií, ktoré som kedy videl, na pláži v Newquay v Cornwall. Bola to ohromná zábava! Každý deň sa dvadsiatky detí a dospievajúcich zhromažďovali na pláži kvôli príbehom a hram a nám sa veľmi páčilo spoznávať ich.

Dni sa míňali, niektoré z týchto detí chceli vedieť o Ježišovi viac a členovia nášho tímu mali to privilégium viesť niekoľkých z nich ku Kristovi. Boli sme nadšení, ale čoskoro sme zistili, že nemáme efektívny spôsob, ako ich viesť ďalej. Po niekoľkých dňoch sa vrátila domov a náš tím sa rozpáchne po celej krajine. Začali sme telefonovať na naše kontakty v miestach, kde títo mladí ľudia žili. Avšak ukázalo sa, že je ťažké niekoho cudzieho priviesť do zboru, o ktorom nič nevedel, a v ktorom ho nikto nepoznal.

Boli sme veľmi smutní, že nemôžeme týchto novo-obrátených nijako viesť ďalej, ale ja som sa z toho poučil: najlepší základ pre evanjelizáciu nie je pláž, ale miestny zbor. Najefektívnejší tím evanjelistov v nejakej spoločnosti nie je tím zložený z ľudí, ktorí sú dnes tu a zajtra sú preč, ale skupina miestnych kresťanov, ktorí žijú tak, akoby boli stále „v misií.“

V mnohých obciach a mestách sa Boží najväčší nástroj, cirkev, stal nástrojom tupým. Zbory nerozoznávajú rozhodnú dôležitosť tejto služby a vykonávajú aktivity, ktoré sú viac o službe stádu ako o zháňaní stratených ovečiek. Tu a tam som povzbudený, keď vidím, že niektoré zbory sa zobúdzajú ku svojej úlohe a znovu objavujú životne dôležitú rolu, ktorú môžu hrať v evanjelizácii svojho okolia. Keby každý miestny zbor bol evanjelizačne aktívny, mohla by existovať prirodzená spojitosť medzi ich svedectvom navonok v lokalite, kde je zbor umiestnený, ich pôsobením navonok skrze zdieľanie svojej viery a výchovu nových kresťanov. Každý zbor by mal fungovať ako misijný tím. Miestny zbor je Bohom vysvätené zoskupenie pre misiu a je na čase, aby každé spoločenstvo rozvíjalo zmysel pre zodpovednosť za evanjelizáciu v danej oblasti. Motiváciou by nemalo byť „získať nových členov,“ ale naplniť Kristov príkaz „ísť do celého sveta a kázať evanjelium.“

V našej práci s tímom *Zvestuj Ježiša* sme objavili sedem procesov, ktoré posunuli našu misiu vpred. Verím, že ak sa prispôbia miestnej situácii, budú použiteľné kdekolvek na svete.

1. Modlitba za cirkev

Pred niekoľkými rokmi prišiel istý kórejský kazateľ do nášho zboru v Raynes Park a spýtal sa, či by si mohol prenajať izbu. Náš areál je dosť vyťažený, ale keď mi vysvetlil, že chce izbu len od piatej do ôsmej ráno, nebol to žiadny problém.

O niekoľko dní som prišiel do svojej kancelárie a zastal som v úžase. Dole schodiskom sa ozýval hlas tohoto cudzinca, s plačom volajúceho k Bohu v kórejskom jazyku za ľudí v našom zbore a za ľudí v Raynes Park. Keď som ho bližšie spoznal, vysvetlil mi, že bez modlitby nie je žiadne prebudenie. Veril, že modlitba je kľúčom pre nesenie ovocia v kráľovstve Božom. Cítil som sa pokorený a usvedčený. Zisťujem, že cirkevná misia bez modlitebného záväzku je len mrhaním času. Modlitba je jednoducho najvýznamnejším faktorom misijného pôsobenia cirkvi. Viem, že keď sa modlím za svoj vlastný zbor a komunitu, niečo významné sa deje aj vo mne! Začínam vidieť celý koncept misie v inej perspektíve. Keď som sa modlil a prechádzal ulicami blízko môjho domu v Raynes Park, začal som cítiť duchovné potreby tých, čo boli okolo mňa tak, ako nikdy predtým. Keď som sa modlil s malou skupinkou priateľov za moje okolie a známych, zaostril som na ich potrebu mať Krista ako nikdy predtým. Keď sme s mojím zborom začali volať k Bohu dlho do noci za potreby našej lokality, zvláštnym spôsobom som pocítil Jeho požehnanie.

Modlitba je palivom pre misiu. Keď sa modlitba vyprázdni, aj misia zhasne ako motor bez paliva. Tí, čo sa venujú misií, musia zotrvať na modlitbe a musia vidieť modlitbu ako kľúč k tomu, aby boli efektívni. Tam, kde sa ľudia modlia, niečo sa deje. Boh začína pracovať jasným spôsobom. Ak sa cirkev chce venovať misií, musí brať modlitbu vážne. Tá pripravuje misijné pole a ľudí na počutie dobrej správy o Ježišovi.

2. Viera v rast

Keď cirkev upadá, môže to byť demoralizujúce pre každého, kto je do nej zapojený. Zdalo sa, že mnoho rokov som navštevoval zbor, kde zohrával hlavnú úlohu pokles a úpadok. Konverzácia sa točila okolo otázok typu „Zavrieme tento zbor, prepustíme kazateľa, ukončíme prácu?“ Takýto typ obranného myslenia môže cirkevný život hlboko narušiť. Mnohé zbory neveria, že existuje šanca, aby mohli rásť. Niektorí vnímajú ako nemysliteľné, že „dnes v tej-

to dobe“ môžu ľudia prichádzať k viere v Ježiša. Sú však mnohé knihy a zdroje o cirkevnom raste a ja by som chcel povzbudiť cirkevných vodcov, aby ich študovali. Kým mnohí zápasia s istým „receptom“ na rast, ja som si istý, že existujú princípy, ktoré sa všetci môžeme naučiť a porozumieť im.

Stratégovia nám hovoria, že sú rôzne cesty, ako môže cirkev vyrásť. Za prvé je tu vnútorný rast, ktorým sa kresťania v cirkvi stávajú lepšími učeníkmi. Toto je v podstate rast viac do kvality než kvantity, ale môže to znamenať, že niektorí ľudia sa prostredníctvom cirkevného života stanú odovzdanými kresťanmi. Nikdy nesmieme zabudnúť evanjelizovať v cirkvi ako aj mimo nej!

Za druhé existuje spôsob rastu, ktorý vyžaduje expanziu, kedy sa cirkev rozhodne vyjsť medzi neveriacich vo svojej lokalite a získať ich pre Krista. Títo noví učenici sa potom vychovávajú v kontexte cirkvi. Mnohé misie a zhromaždenia pre hostí pracujú na tomto základe a darí sa im. Každý zbor by to mal urobiť súčasťou svojich programov a aktivít.

Potom je tu rast, ktorý sa deje, keď zbor rozpozná špecifickú skupinu ľudí, ktorí medzi sebou nemajú žiadneho kresťana. Zasiahnúť takúto skupinu bude pravdepodobne znamenať, že členovia zboru budú musieť ísť medzi nich žiť a pracovať. Skrze ich prítomnosť, skrze ich službu a svedectvo je pravdepodobné, že niektorí z nich sa stanú kresťanmi a zapoja sa do spoločenstva. Takýto spôsob misie sa považuje za najefektívnejšiu metódu zo všetkých.

Nakoniec najťažší zo všetkých je rast, ktorý sa deje, keď sa cirkev snaží založiť nový zbor v odlišnej kultúre, než z ktorej pochádza. Na to budú potrební priekopníci zakladania zborov, ktorí sa úplne prispôbia kultúre oblasti. Tá sa môže celkom líšiť od tej, na ktorú boli zvyknutí.

Ak chceme pripraviť miestny zbor na misiu, musíme vytvoriť kontext viery, kedy sú muži a ženy presvedčení, že ich zbor môže rásť, prosia Boha o rast a očakávajú, že sa tak stane. Bez tohoto teologického a duchovného základu sa bude každá misia javiť len ako súbor programov, nie ako stratégia pomoci cirkvi k rastu. Cieľom je vytvoriť atmosféru, v ktorej je neustále úsilie rásť.

(pokračovanie nabadúce)

Rob Frost (autor knihy *Evanjelizácia v treťom tisícročí*, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už druhý rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Pastorálna starostlivosť o deti Recenzia – 2. časť

V prvej časti recenzie sme sa zoznámili s publikáciou Pastorálna starostlivosť o deti a dozvedeli sme sa o autorovom zámere, ako aj jeho predstave, čo je podstatou pastorálnej starostlivosti o deti. O tom pojednáva prvá kapitola knihy.

V ďalšej časti knihy sa už autor hlbšie venuje tomu, čo treba hovoriť a robiť po zvítaní sa s dieťaťom. Väčšina kazateľov, či iných pastorálnych poradcov z vlastnej skúsenosti vie, že hovoriť s dieťaťom alebo dospelavajúcim je iné, ako hovoriť s dospelým človekom. I napriek tomu, pravdou je, že malí členovia zboru vedia často veľmi pene vyjadriť, čo cítia, avšak potrebujú, aby sa poradca „znížil“ na ich úroveň. Najlepšie je, ak sa poradenský vzťah začne už predtým, ako nastane situácia, že dieťa potrebuje napr. návštevu v nemocnici. Preto by sa kazatelia, poradcovia mali snažiť naviazať vzťah s deťmi v zbere, nakoniec tieto tiež patria medzi ich ovečky a zasluhujú si patričnú pozornosť, rovnako ako dospelí, tiež sú to deti Božie. Dôležité je dostať sa na úroveň dieťaťa, napr. už len tým, že si dospelý čupne pri rozhovore s dieťaťom, aby mu mohol byť tvárou v tvár. Netreba zabúdať na to, že pre malé deti duchovný často predstavuje Boha. Tak svojím milujúcim prístupom im sprostredkúva milujúceho Boha. V tejto kapitole sa opäť stretávame s hrou, ako prostriedkom na naviazanie rozhovoru. Autor tu opisuje konkrétne spôsoby, ako naviazať rozhovor, ako sa dieťaťu priblížiť. Na záver kapitoly sa autor krátko venuje problematike identity pastorálneho poradcu, ktorá významne ovplyvňuje priebeh pastoračnej návštevy. Poradca si musí klásť otázku: kto som? Prečo prichádzam na túto návštevu?

Tretia kapitola sa bližšie venuje emóciám, s ktorými sa pastorálny poradca najčastejšie stretáva pri naliehavých situáciách. Sú to strach, vina a hnev. S týmito emóciami pri naliehavých situáciách, teda keď dieťa je zranené a potrebuje ošetrovanie v nemocnici, alebo keď musí podstúpiť nejakú operáciu či zákrok, sa poradca stretne nielen u dieťaťa, ale aj u rodiča. Vzťah je často oveľa dôležitejší ako to, čo človek povie. I keď schopnosť mlčať a držať dieťa za ruku môže dieťa viac uistiť o Božom záujme ako slová, ktoré by poradca vyslovil, je dôležité s deťmi i s rodičmi hovoriť a identifikovať ich pocity, pomôcť im vyrovnať sa so situáciou a pokiaľ je to možné, priniesť ju v modlitbe pred Božiu tvár. V kapitole sa autor zaoberá spôsobmi identifikácie spomínaných emócií, ako aj spôsobmi, ako o nich hovoriť a pomôcť malým pacientom ich vyjadriť.

Ďalšia časť publikácie sa zaoberá pastoračnými otázkami pri deťoch, ktoré sú chronicky choré, teda ich diagnóza alebo stav trvá dlhšie ako len niekoľko mesiacov. V týchto prípadoch si poradca musí uvedomiť, že to, čo dieťa alebo dospelavajúci prežíva, sa bude líšiť od toho, čo prežíva v rovnakej situácii dospelý. Dospelý človek sa viac zameria v svojich myšlienkach na to, čo mu v jeho situácii prinesie budúcnosť, že jeho stav môže znamenať skoršiu smrť a pod. Dieťa, na druhej strane, sa bude viac zaoberať súčasným stavom, čo prežíva pri tom, keď musí ísť na chemoterapiu, alebo keď si pichá inzulín. Preto sa poradca musí zamerať v rozhovore na dieťa a jeho pocity z momentálneho stavu. V týchto situáciách sa mení i pohľad človeka na seba samého a tak je potrebné sa zamerať na to, ako sa zmenil pohľad dieťaťa na seba, ako dieťa Božie. Dôvera je veľmi dôležitá v pastoračnom vzťahu. Pri chronických chorobách sa vzťah dôvery dosiahne najlepšie tak, že poradca je k dieťaťu úprimný a informácie mu podáva na úrovni, ktorej dieťa vie porozumieť. Ide o to, stať sa duchovným priateľom dieťaťa. Zameriavame sa na vzťah dieťaťa k Bohu a k ľuďom okolo neho, pretože choroba vždy znamená do určitej miery izoláciu. Táto kapitola tiež poskytuje poradcovi rady, ako pomôcť dieťaťu priblížiť sa Bohu hravým spôsobom.

(pokračovanie nabudúce)

Grossoehme, Daniel H. The Pastoral Care of Children
Lenka Procházková

Milé spomienky

Keby som mala viac času, bola by som častejšie medzi ľuďmi zo zboru. Všetci mi veľmi chýbajú. Mám super spomienky na prázdniny u Mileny a Miriamky. Spomínam si, ako Milena raz povedala vtedy asi 4-ročnej Miriamke: „A zapíš si to za uši!“ Miriamka s plačom odpovedala: „Mami, ale ja ešte neviem písať.“ Na tom sa dokážem pobaviť ešte stále. Spomínam si na vystúpenia v detskom domove alebo v Domove dôchodcov v Šintave.

Najviac by som si priala stretnúť sa s rodinou Marka Brunera a kórejského misionára Kyu Won Lee a s jeho ženou Hankou. Človek si až tak neuvedomuje danú situáciu a nemyslí na ľudí, s ktorými je stále. Uvedomí si to až vtedy, keď je od dotyčného ďaleko...zrazu veľmi vzdialený...a to sú mi práve KyuWonovci, pretože u nich a s nimi som zažila veľa chvíľ a veľa dní, na ktoré sa nedá naozaj len tak zabudnúť.

Chýbajú mi aj chvíle počas stanových dní, evanjelizácií, čas, kedy som po prvýkrát uvidela Luboša, Miminu, malého Timka, Etu. Spomínam si, že som uvidela môjho otca, ako ide z práce. Prišiel a ťahal ma domov (vtedy bol na Družbe stan a evanjelizácia). Chcel ma podplatiť zmrzlinou, no ja som mu povedala: „Nie, nejdem na zmrzlinu, idem počúvať uja (Luboša), ako rozpráva o Pánovi Ježišovi. Vzdala som sa zmrzliny kvôli Pánovi! Oplatilo sa!

A ten, kto neverí v Pána, robí veľkú chybu, pretože ako hovorí Pán: „Kto sa vás dotkne, dotýka sa zreničky môjho oka.“ Každý z nás nejakým spôsobom trpí, ale ako hovorí africké príslovie: „Nemáme ani poňatia, aké ťažké je bremeno, ktoré my nedvíhame“.

Mirka Gubrická

Sníval, že sa stane profesionálnym hráčom baseballu...

Michael Whitaker Smith

sa narodil 7. októbra 1957. Bol obyčajným chlapcom – hral baseball, zapájal sa do aktivít v zbore, a hral na klavíri, ale už nebolo tak úplne obyčajné, že svoju prvú pesničku napísal ako päťročný. Keď dovŕšil 10 rokov, urobil rozhodnutie pre Krista a odovzdal mu svoj život. Sníval o kariére profesionálneho hráča baseballu.

Michael začal študovať na vysokej škole Marshall University vo West Virginia, ale po prvom semestri odišiel a prešiel do Nashville a začal svoju hudobnú kariéru. V roku 1992 dosiahol čestný doktorát hudby na vysokej škole Alderson-Broadbudds vo Philippi, Západná Virginia.

Spomína: „Počas môjho pôsobenia v skupine Higher Ground, som podpísal svoju prvú zmluvu so spoločnosťou Paragon/Benson Publishing Company. Myslel som si, že som zomrel a dostal sa do neba. Zarábala som \$200 týždenne tým, že som robil to, čo som miloval. Zarábať peniaze písaním piesní znamenalo pre mňa, že už nemusím obsluhovať pri stoloch, či pracovať pre Coca-Colu, či sadiť kríky pre záhradnícku firmu.“

Michael nahral svoj prvý album v roku 1983 a volal sa „Michael W. Smith Project.“ Michael zložil každú skladbu a jeho manželka Debbie napísala texty. Skladba „Friends“ (Priatelia) sa stala hitom albumu. V roku 1994 založil Tínedžerský klub „Rocketown“ s cieľom vytvoriť mladým ľuďom bezpečné miesto na stretávanie.

V poslednom desaťročí sa Smitty venuje hlavne hraniu pre cirkvi a budovaniu medzigeneračných mostov poslucháčov. Prehľad dosiahnutých úspechov 53-ročného Michaela W. Smitha vyraža dych: Smith je pastor, filmová hviezda, právny poradca a priateľ prezidentov a celebrit, vrátane Georga W. Busha a Bona. Je taktiež hudobným producentom, majiteľom nahrávacej spoločnosti a – podľa magazínu People – jeden z najlepšie vyzerajúcich ľudí v Amerike. Okrem toho je 27-rokov šťastne ženatý a s manželkou Debbie majú päť detí. Taktiež je aj advokátom pre Tretí Svet cez podporu DATA (Deb-dlhý, AIDS, Trade-obchod, Africa) a Compassion International. Spolu nahral 22 albumov. Najnovší vyšiel v týchto dňoch s názvom: Wonder.

V ďalšom čísle sa dozvieme, ako si Michael Smith našiel ženu bez mena.

Z angl. prel. braňo

**...dnes je pastorom, filmovou hviezdou,
priateľom prezidentov a celebrit,
jeden z najlepšie vyzerajúcich ľudí
v Amerike a advokátom pre tretí svet**

Obkľučuješ ma zo všetkých (tajnička).						mesto v JAR	perloočka (zool.)	poniže- nosť	2	Chaplinova manželka
Autor: Ringo	rah (čes.)	1	zavčasu	Pomôcky: kulan, etol, Xena, Asana	malý cap požívaj tekutinu					
elektronický systém s oznam. časť(angl.ska)				morský jedlý červ						
Armádný telový- chovný klub				Filipínčan, Polynézan planéta sln.sústavy						
zvuk po blesku				anóda (čes.) holandská rieka						
Pomôcky: ajaja, Aal, salma, Maas, TSS	prúd (maď.) asanač pod v Bratisl.					Angen.rom. d' infor. cit úderu tvrd.predm.				Mária (dom.)
zimná vetrovka							vzduch (gréc.) ľaliovitý sukulent			
Sous-Sol			nasávala neprijemný hmyz po- dob.muche					pracuj s ihlou rybie vajčisko		
mena Macaa				nádrž na zisk soli šport.klub v Amster- dame						
vybuchujúca hviezda					pokiaľ (rus.) alaman					úhor (nem.)
bahníko- vitý vták						vojenská predajňa český súhlas				
Pomôcky: áram, Cala, alona, poka, ilokan	oznámla úradom cudz.muž. meno(lzák)						Anna (dom.) zatykací rozkaz			
iridium			Xénia (dom.) spieval (bás.)					hliník značka elektrosp.		
vták žijúci sa zdochli- nami				mnoho slanej vody solmizačná slabika					pláž	Letecké opravovne
vlk z Knihy džungle						pohonná zmes pre výbušné motory				
ázijský divý osol						tropická hľuza, kolokázia jedlá				

Štýlové kresťanstvo, „cool” evanjelizácia a kamoš Ježiš

Kresťanstvo nie je žiadna nuda a my nie sme žiadni suchári. Koľkí z vás si to myslia? Naozaj vás nechcem nudiť svojimi rečami a ani vám nechcem niečo vnucovať. Nech si každý vezme z toho, čo poviem, čo chce, a tak, ako to chápe. Ja si však myslím, že by si mal dať Bohu šancu. Za to naozaj nič nedáš. Skús to! Vieš, Ježiš chce byť tvoj kamoš. Chce ti žehnať a pomáhať ti. Povedz mu dnes svoje áno a začne sa veľké dobrodružstvo!

Chcel by som sa zamyslieť nad tým, kam smeruje naša evanjelizácia a náš neľahký život s Kristom. Zrejme poznáme varovanie v liste Rimanom: „Nepripodobňujte sa tomuto svetu.” Apoštol Pavel začína 12 kapitolu týmito slovami: Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozprávať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé. Lebo mocou milosti, ktorá je mi daná, hovorím každému medzi vami, aby si nemyslel o sebe viac ako treba, ale aby skromne zmýšľal, ako Boh komu udelil mieru viery (R 12,1-3). Tento biblický text ani táto úvaha nám nepovie nič konkrétne o veciach, ako sú „holé pupky” sestier, ktoré vedú chválospevy, kohúty na hlavách bratov, roztrhané rifle a podobne. Chvála Pánu, na to máme starších bratov a sestry v zboroch.

Žijeme vo veľmi unáhlenom svete a pod veľkým tlakom. Akčnosť, agresivita a „nadupanosť” navštívili aj nás kresťanov. Začínáme sa medzi svojimi rovesníkmi cítiť akosi trápne, pretože svoj zmenený život neukazujeme dosť nahlas. A tak okrem zovňajšku meníme aj svoj spôsob reči a tiež hľadáme efektívnejšie stratégie ako v dnešnej dobe priniesť evanjelium mladým. Čo sa stalo, že namiesto svedectiev o Bohu, Jeho láske a kráse a milosti chceme zaujať riešeniami ľudských problémov? Že namiesto zvesti o potrebe pokánia, odpustenia a ospravedlnenia hovoríme o dobrodružstve? A vlastne, kto komu dáva šancu? Máme stále do činenia so suverénnym Bohom, alebo už musíme ľudí prosieť, aby povedali svoje áno a konečne spoznali tohto zázračného kamaráta? Chceme poukázať na dva zásadné problémy, ktoré máme s pripodobňovaním sa tomuto svetu:

Prvým je, že podliehame tlaku porovnávania sa. Ak nie som taký alebo onaký, moje svedectvo a služba nebudú „úspešné”. Nezabúdaj však na silu samotnej zvesti evanjelia. Pán nám dáva Ducha, ktorý sa s nami spolu svedčí a sprevádza našu službu. On skrze nás hovorí a otvára mysle a srdcia tých, ktorých sa dotýka. Nezabúdajme, že sami nemôžeme nič. Ani ta najvypracovanejšia stratégia bez Božieho zásahu neprinesie ovocie. Podstata nepripodobňovanie sa tomuto svetu spočíva v nepripodobňovaní sa svetu v jeho egoizme. Naše egá nepotrebujú byť hladké, ale umŕtvované. Ak sa cítiš trápne pre svoj život viery a pokora uráža teba alebo tvoje okolie, je čas a miesto na zmenu.

Druhým je podliehanie tempu. Svet a satan v pozadí začali určovať aj naše životné tempo. Osobná svätosť, posvätenie a pripodobňovanie nášho charakteru Ježišovi Kristovi už nie sú prioritami. Veď kto o tom dnes káže? Hovoríme o ohni, vášni, zapálenosti. Ale kde je ich zdroj? V každodennom stíšení, osobnom čase s Bohom, v štúdiu Písma (a jeho porozumení). Koľko dnešných „posolstiev” si ani len nepodalo ruku s biblickým textom! Pretože času je naozaj málo a v jeho vykupovaní naozaj zlyhávame.

Pavel nás naliehavo prosí o vydávaní našich tiel, teda aj našich potrieb (čo všetko sem zahrnieme?) v živú, svätú a príjemnú obeť Bohu. Povzbudzuje nás tiež k rozumnej službe. Preto je veľmi dôležité, akými slovami opisujeme nášho Pána. Ak ho predstavíme ako niekoho, komu „my dovoľujeme - aby On mohol”, s Jeho panstvom v živote môžeme očakávať iba problémy a nakoniec naša veľká žatva bude pozostávať z neposlušných ľudí, ktorí k svojmu hriešnemu životu „prijali” kamoša, ktorý pomôže, keď bude zle. Namiesto pripodobňovania nás Pavel vyzýva k premeneniu obnovením našej mysle, aby sme vedeli rozpoznávať, čo je vôľa Božia, čo je dobré, milé a dokonalé. Meniť sa má teda aj naše zmýšľanie – v ďalšom verši hovorí o skromnom zmýšľaní o sebe – a ovocím má byť rozpoznávanie Božej vôle.

Ak ťa naďalej trápi, či tvoje kresťanstvo je dosť štýlové a „cool” – pýtaj sa radšej, či existuje pred Bohom ako dobré, milé a dokonalé. Nech tvoj svätý život priniesie mnoho zachránených životov, ktoré budú v nebi spolu s tebou.

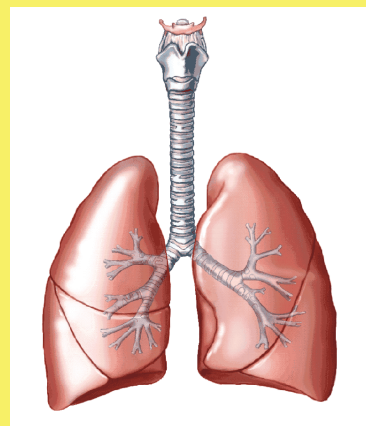
Peter Varga
Rozsieváč 3/2008

Kožené pľúca na tanečnej zábave

Medzi metodistickými kazateľmi v 1. polovici 19. storočia vynikal Hodgson Casson (1788-1851), ktorý slúžil medzi baníkmi a námorníkmi v Newcastle a najmä na táborových stretnutiach. Veľký muž silnej postavy, ktorý mal „pľúca z kože”, dokázal vojsť do špinavej krčmy, vstúpiť na tanečný parket a zvučným hlasom si zaistiť ticho: „Už ste tancovali dosť, teraz sa budeme modliť! Všetci na kolena, muži aj ženy!”

Celá spoločnosť stratila vôľu k akémukoľvek odporu, hudba a tanec prestali. A keď sa potom Casson začal mohutným hlasom modliť, vytrácali sa opilci von a kajúcnici vzdychali. Casson zostal celú noc, kým niektorí nenašli nový život.

(V ďalšom čísle o Cassonových „nových” evanjelizačných metódach).
V. D. Schneeberger: Lid, zvaný metodisté

Pán Ježiš ma uzdravil zo slepoty svedectvo

„I oslovil ho Ježiš a povedal: Čo chceš, aby som ti urobil? A slepec odpovedal: Majstre môj, nech vidím! Riekol mu Ježiš: Chod', tvoja viera ťa uzdravila. A (slepý) hneď videl a nasledoval ho na ceste.” Mk 10,51-52

Volám sa Viliam a mám tridsaťpäť rokov. Bývam v Partizánskom. Som kresťanom, členom Evanjelickej cirkvi metodistickej.

Bolo to presne 9. júla 1994, na stanovnej evanjelizácii našej cirkvi, keď som odovzdal svoj život, svoje srdce Pánu Ježišovi. Oslovila ma kázeň o slepom Bartimeovi (Mk 10,46-52). Vtedy som pochopil, že som duchovne slepý a potrebujem Ježiša. Bolo nutné odhodiť svoj starý plášť zašpinený hriechmi, a ísť k Ježišovi. On zoširoka otvoril svoju náruč a prijal ma takého, akým som bol, hriešneho a doráňaného týmto svetským životom. Môj život sa potom začal postupne meniť.

V podstate som nebol až taký „veľký” hriešnik. Nepil som, nefajčil som, vyhýbal som sa zlej spoločnosti, oplzlým rečiam a pomáhal som, kde sa dalo. No, bol som ateista s doráňaným srdcom. Neveril som, že Boh je. Preto som sa kresťanom vysmieval. Kresťanstvo som chápal ako nejaký prežitok, ako niečo staromódne, pre starých ľudí.

Veľkým zlomom v mojom živote boli návštevy Svedkov Jehovových. Tí tvrdili, že Boh je a oplatí sa ho hľadať. A tak sa aj stalo, začal som hľadať Pána Boha. Začal som čítať náboženskú literatúru. Filozofické knihy som čítal zriedka.

Okolnosti boli pre mňa nepriaznivé: rodičia boli krátko po rozvode, a ako deti sme sa vzájomne odcudzili. V mojej duši bolo miesto pre horkosť, bolesť a trápenie. To všetko sa však postupne začalo meniť, keď som prijal Božie odpustenie. Boh mi odpustil a ja som začal odpúšťať ľuďom, niekedy aj sebe.

Dnes viem, že to bolo najlepšie rozhodnutie, ktoré dodnes neľutujem. S Ježišom sa učím žiť. Utrpenie, hlavne zdravotné problémy spájam s utrpením Ježiša na kríži. Ved' on trpel ďaleko viac ako ja! Za jeho obeť mu patrí večná sláva a vďaka.

Viliam Rác

1. Korintánom 13 – pre dnešok

upravil Josie Clark

1. Ak hovorím piatimi jazykmi a dokážem sa inteligentne baviť na tisíce tém, ak však nemám dosť lásky na to, aby som nešíril klebety a neponižoval ostatných, nerobím len neúčinný hluk, ale priamo ničím.

2. Napriek tomu, že čítam pravidelne Bibliu a dokonca poznám jej časti naspamäť, denne sa modlím a mám silnú vieru a mnohé duchovné dary, no ak nemám dosť lásky obetovať niekedy niektoré svoje vlastné túžby a prania pre dobro druhých, potom všetko moje „duchovno” nie je nič.

3. Aj keď mám dve zamestnania, aby som zabezpečil svoju rodinu, ak prispievam na charitu a dobrovoľne pomáham pri rôznych spoločenských projektoch, no ak neukážem lásku tým, s ktorými žijem a pracujem, všetka moja práca a obeta sú zbytočné.

4. Láska nie je popudlivá a nahnevaná ani po dlhom a ťažkom, frustrujúcom dni v kancelárii. Láska je šťastná, keď sa druhým darí. Láska nemusí šoférovať nablýskaný voz, žiť v najväčšom dome, alebo mať všetky najnovšie vymoženosti. Láska nemusí byť vždy prvá, ani nemusí mať posledné slovo.

5. Láska nie je drsná, alebo surová, nie je sebecká, a nespútava, nenavádza na zlé, nenúti ostatných, aby tancovali tak, ako zapíska. Láska sa viac stará o potreby druhých, než by strácala starosťami o seba. Láska sa nedá vykoľajovať, keď veci nejdu tak, ako si predstavovala. Láska verí v dobro druhých a nechce veriť opačne.

6. Láska nepočúva klebety; o ostatných hovorí len dobre. Láska vie, že všetko, čo počúva, sleduje alebo číta, ovplyvní jej postoje a konanie, a tým pôsobí i na ostatných, preto si dáva pozor, ako trávi svoj čas.

7. Láska je flexibilná, dáva všetko do pohybu, vie si poradiť s čímkoľvek, čo ju stretne. Láska je vždy pripravená odpustiť a hľadať na druhých to dobré. Láska robí všetko pre to, aby druhí využili svoje dary. Láske nikdy nedôjde trpezlivosť, ani s tými, čo sú pozadu a len zdržujú. Láska sa nepozerala na hodinky, keď druhí hovoria.

8. Láska nikdy nezlyhá. Ja zlyhám, ostatní tiež. Všetci sa môžeme niekedy pomýliť, spliesť. Naše slová a činy často nedokážu vyjadriť naše myšlienky tak, ako by sme chceli.

9. Sme krehkí, omylní a často nerozvážni a naše chápanie sveta, v ktorom žijeme, a už vôbec nie toho iného sveta, je pri najlepšom iba čiastočné.

10. Ale keď v nás bude Boží Duch lásky, ten zmení čokoľvek.

11. Sme naozaj len deti, keď dôjde na uskutočňovanie opravdivej lásky, ale Boh nám môže pomôcť vyrásť z našich detinských spôsobov.

12. Bez Neho sme bezradní, keď príde na lásku a ostatné najdôležitejšie veci v živote, ale keď žijeme v Jeho kráľovstve - nebeskom kráľovstve, ktoré je medzi nami, ako povedal Ježiš - môžeme sa od Neho učiť, správne vyberať priority, nezastavovať sa na ceste a žiť a milovať v plnosti.

13. V živote je veľa pekných vecí a veľa dobrých vecí, ale žiadna nie je taká dobrá a taká dôležitá ako láska!

Z internetu Katka B.

Milí kamaráti!

Na jednej besiedke v petržalskom zbore sme si pre Vás s Beky A. pripravili túto tajničku.

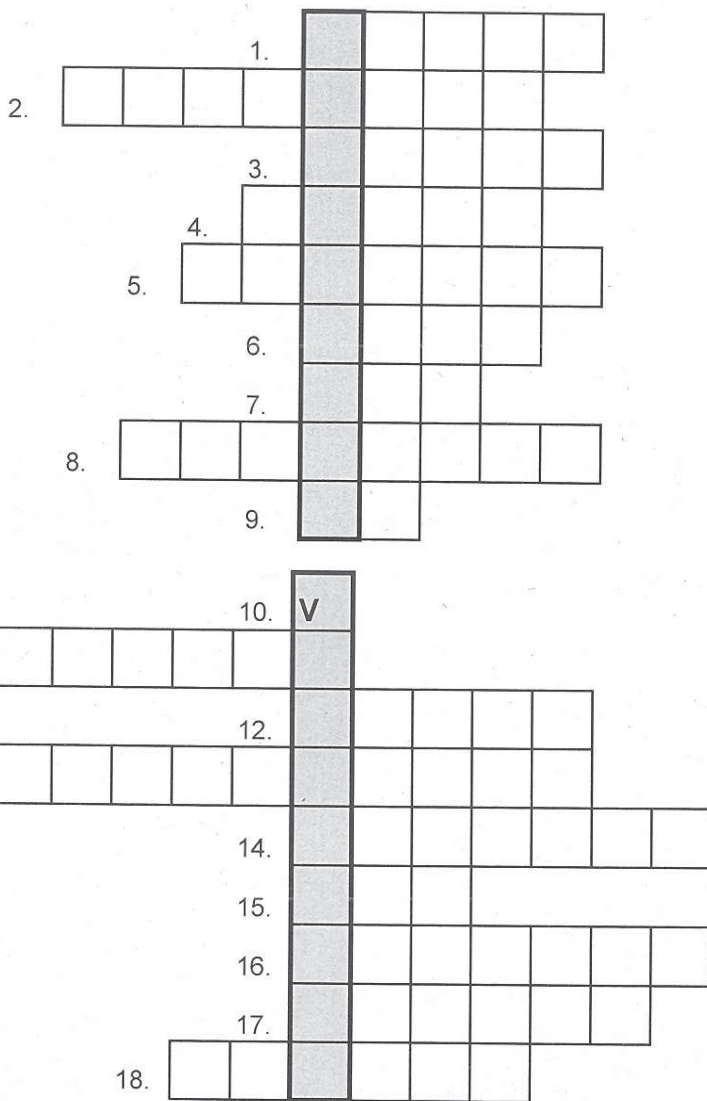
Je v nej ukrytý biblický verš, v ktorom Pán Ježiš hovorí, že ak sme v situácii, keď nám niečo chýba, nemáme sa preto trápiť. Aj v ťažkých chvíľach Ho máme prosiť, aby nám pomohol. Preto si nemáme zhromažďovať veci, aby sme boli na nich závislí, pretože kde je váš poklad,... (pokračovanie vety nájdeš v tajničke). Celý text si nájdete v Lukášovom evanjeliu 12, 22-34.

Prajem Vám krásne novembrové dni.

Vaša Maťa

Nájdí si v Biblii odkaz a skús nájsť to správne slovo, ktoré tajnička ukrýva. Verše som použila z ekumenického prekladu, tak sa môže stať, že sa budú trochu odlišovať.

- 1 . Ján 1,14 - To slovo sa stalo...
- 2 . Sk 4,36 - Meno, ktoré je v preklade Syn útechy
- 3 . Jer 2,22 - Vec na umývanie
- 4 . 4 M 13,33 - Koho videli?
- 5 . Ž 27,12 - Vlastnosť, keď druhým robím zle
- 6 . Mt 18, 3 - Ak sa neobrátime a nebudete ako...
- 7 . 1 M 3,20 - Adam pomenoval svoju ženu...
- 8 . L 1,5 - Meno kňaza Abiášovej triedy
- 9 . Gal 2, 20 - Nežijem už..., ale žije vo mne Kristus
- 11.Mk 2, 4 - vrchná časť domu
12. Mt 4, 18 - rybár, ktorý sa volal Peter
13. L 3,18 - Ján Krstiteľ hlásal ...
14. R 5,5 - Kde je nám rozliata láska?
15. Rút 1,4 - Jedna z moábiek
16. G 5,22
17. Mt 16,18 - Ty si Peter, a na tej skale vystavím si.
18. R 9,27- Bude vás ako zniek...

S
P
O
M
I
E
N
K
A

N
A
L
E
T
O

OZNAMY A SPRÁVY

STRETNUTIE DETSKÝCH SLUŽOBNÍKOV ECM

19. - 21. november 2010

viac info na pikniky@gmail.com alebo osobne u V. Hroncovej
Budeme vďační za vaše modlitby!

BLAHOŽELÁME

V novembri touto cestou posielame dve blahoželania k okrúhlym narodeninám do Serede.

Sestra **Alžbeta Zahradská** sa 16. 11. 2010 dožije 70 rokov.

Brat **Ján Pisár**, náš kazateľ na dôchodku, sa 30. 11. 2010 dožije 85 rokov.

Srdečne Vám blahoželáme a ďakujeme Pánovi za Vašu vernosť a službu.

redakcia

POZDRAV Z NITRY

Už dlhší čas som nikomu nepísala, nemala som sa veľmi dobre. Na onkológii so mnou skončili, liečba rakoviny pľúc a priedušiek už nemá význam. Tak som sa dostala 6. 10. 2010 sem, je to: Hospic u Bernadety – dom pokoja a zmieru Nitra, Chrenovského 22 B, 949 01 Nitra, izba č. 4., a som tu veľmi spokojná. **Všetko mám ako doma.** Syn Viktor mi sem priviezol môj stôl s počítačom i obľúbené kreslo, dvojkrídlové dvere vedú na terasu prechádzajúcu do záhrady. Aj dvere sú rovnaké ako som mala doma na 7. poschodí s výhľadom na Karpaty, teraz do blízkej zelene. Terasu zdobia zavesené kvetináče s prevísajúcimi muškátmi a oleandre.

Práve je príjemné babie leto, tak môžem na terase posediť chvíľami na slniečku, svieti sem celý deň. Na konci záhrady je pri plote studňa, z ktorej sa polieva všetka zeleň v parku, obkolesujúc celý areál budov. V tento čas možno pozorovať na slniečku poletujúce „babie letá - pavúčikov“. Som Pánovi veľmi vďačná, že sa s tak nekonečnou láskou stará o svoje deti.

Ozvala som sa, aby ste vedeli, že ešte žijem a ako dobre! Starajú sa tu o nás prikladne. **Pán sa o mňa naozaj dobre postaral.** Vďaka mu za to! Viktor vyhľadal toto naskutku najlepšie zariadenie na Slovensku a všetko dokonale zariadil a vybavil.

S láskou na všetkých myslí a spomína

Marta Záleská

POTRAVINOVÁ BANKA

Podľa Sociálneho úradu je v Petržalke asi 50 rodín, ktoré sú v **núdzi** a potrebujú základné potreby, aby bol ich život uľahčený. Pán mi otvoril dvere a získal som v Petržalke priestory na diaconickú prácu. Je tam regál a chladnička. Tieto priestory slúžia na novootvorený klub pre všetkých, tj. deti, mládež i dospelých s názvom: „SVETLO V TME.“ Služba rodinám bude v spolupráci so Sociálnym úradom Petržalka.

Týmto rodinám chceme ponúknuť:

- potravinovú pomoc, ako trvanlivé potraviny, drogériu, prípadne iné
- duchovnú pomoc, spočívajúcu v trávení času členov rodiny v priestoroch klubu
- pastoračnú starostlivosť, spočívajúcu v osobnej návšteve týchto rodín

Aj vy sa môžete zapojiť do tejto potravinovej zbierky. Jedná sa o základné trvanlivé potraviny, ako napr:

- cukor
- múka
- olej
- konzervy
- džemy
- Granko
- cestoviny
- trvanlivé salámy
- syry
- a pod

Tiež môžete prispieť stravnými lístkami.

Skrze Neho teda vždy prinášajme Bohu obeť chvály, to jest ovocie pier vyznávajúcich Jeho meno. Nezabúdajte na dobročinnosť a na zbierky. Lebo v takýchto obetiach má Boh zaľúbenie. Žid. 13:15-16

Nech sám Boh pokoja otvorí naše srdcia, aby Jeho kráľovstvo lásky bolo šírené aj v týchto posledných dňoch a nech požehná, áno požehná každého darcu a naplní jeho komoru dostatkom. Pokoj vám!

Vojtech Sirkovský

DARY NA OHNISKO

Od 1. 8. do 20. 10. sme prijali nasledovné dary:

jednotlivci

rod. Nováková, Třeboň
A. Zahradská, Sered'
M. Ollerová
rod. Benáková, Sered'

zbory

Partizánske 36,-
Slavkovce 10,-
Spolu 46,-

Spolu 112,-

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ